

ნატუროდან ჩაიხატა
ფურცელ ფორმისი

ისტორიის მსვლელობას რომ მივყევთ, არაერთი ქართველი ქალის სახელი ელავს ჩვენს სამშობლოშიც და მის ფარგლებს გარეთაც!.. ისინი მარტო სილამაზით კი არა, შესანიშნავი პოლიტიკური აღდგომის იყვნენ დაჯილდოებულნი და ყველაფერს აკეთებდნენ იმისათვის, რომ რაიმე სარგებლობა მოეპოვებინათ სამშობლოსათვის!

ბევრ დღევანდელ ცნობილ ქართველ ქალს ასეთი წინამორბედები ჰყავს. წინათაც ბევრნი იყვნენ და ახლაც ბევრნი არიან გამორჩეულნი და ცნობილნი, მართლაც ღირსეულნი! მაგრამ რა ხდება დღეს? რას სწადიან ცნობილი ქართველი ქალების გვერდში მყოფნი? ვინ არიან ისინი? აი, სწორედ მათ მივმართავ მხოლოდით რიტყვები:

შენს პატარა ქვეყანას, რომელსაც მცირერიცხოვნებით ველარავინ შეედრება და შეიძლება შენი ხალხი საკუთარ სამშობლოში სულ მალე უმცირესობაში აღმოჩნდეს, იმის მაგიერ, რომ ბევრი ღირსეული შეილი გაუზარდო, ისე სარგებელი საკუთარ სიამოვნებაზე, საშუალება რომ მოგეცეს, ერთის მაგიერად ნახევარ შეილს გააჩენ და ამით „შეასრულებ შენს მოვალეობას“ ერის წინაშე! რამ გადაგაჯიშა ისე, რომ ცხვირწინ ვერაფერს ხედე?! რომ შენი მემორბელი ქურთის ქალის ათი შეილიდან ერთი სარატია, მეორე — მღარავი, მესამე — დახლის მუშაკი, მეოთხე — მეფოვე, მეხუთე — მძღოლი, მეექვსე — მასწავლებელი, მეშვიდე — ექიმი, მერვე — ინჟინერი, მეცხრე — ეკონომისტი და მეათე — ქართული ვნის პროფესორი?! შენი უღრუი ნახევარშეილი კი შენი „პედაგოგიკის“ წყალობით IX კლასიდან ჩამოშორდა სკოლას, ნარკომანი და ნაძირალაა, შენ კი გუშინწინ ამსტერდამში შეკერილი ქურჭით, რომლის გვერდშიც და მერე ყიდვაში შენს საცოდავ მამას, ქმარს, ძმას, საძირარად ლაპარაკობ, ქართული კი აღარ გასსოვს! ბოლნისის სიონი, გელათი და ნიკორწმინდა თვალთ არ გინახავს, ბროდვეისა და მონმარტრის გუშინწინდელ ჭორებს ლაქლაქებ ენის მოუღვლივად!

ეს-პანეთში რომ მოგხეწებინა წასვლა, რომელიღაც ტრესტში დამლაგებლად გაფორმდი, რაღაც მაქინციებით და შენი თანამდებობის პირი ქმრის სათრით დასასიათება მიიღე! მადრიდიდან ჩამოტანილი ღილეებითა და საყურებებით ვაჭრობ! აღარ გყოფნის არც მამის, არც ქმრის, არც ძმის, არც „მეგობრის“ ნაჭურდალი! სუყველას ერთ ღიღეს გაუშვებ ციხეში, ოღონდ მესამე პერანგი და მისი ამხანაგი შეიძინო! განა მარტო ციხეში აგზავნი დედას, მამას, ქმარს, ძმას, „მეგობარს“?! არა! — გადახედე, რა კატასტროფულად იზრდება თბილისის, ქუთაისის, სოხუმის, ბათუმის, ცხინვალისა და საქართველოს სხვა ქალაქების სასაფლაოები დედაშენის, მამაშენის, შენი ძის, შენი ძმის, შენი ქმრის, შენი შეილების საფლაოებით! შენი ხარ იმ საფლაოების და მათი არქიტექტურის ავტორი! ალბათ იკითხავ, მე რა შუაში ვარო?!

გიპასუხებ: ვეღარ უძლებენ შენგან უკეთურ გზაზე დაყენებული მამაკაცები ფიზიკურად იმას, რასაც სწადიან! ეშინიათ, არ წააკლან ზედ! მათი ყოველი დღე დამაბულია, ღამე-კიდე უარესი! შეტიც არ უნდათ!.. მერე კი... მერე შენი გოდება და ტირილი ქვეყანას ძირავს, მაგრამ უკვე გვიანაა, ვეღარ დააბრუნებ მათ უკან! წავიდა, დიკარვა ქარაფშუტულად და უაზროდ გატარებული დღეები, თვეები და წლები! უკან მოიხედე და რა შეგრნება ხელში? ზიზილ-პიპილებით გამოტენილი უზარმაზარი ყაზარმა (ბოდიში, სასახლე!), გადაგვარებული შეილი და აღარც ერთი ბეწო სისარული მოხუცებულობაში! ეს წურბელა კი, რომელიც შენ „გაზარდე“, ისევ ისე გთხოვს, როგორც მამამისის სიცოცხლეში! დედიშენის შეილი ხარ და არ მისცემ! ის კი მარტო აღარ არის, ან თავისნაირი ცოლი ჰყავს, ან თავისნაირი ქმარი! რას იზამ, შენ სომ არასდროს არ გიმუშავია და შენგან მოკლული ქმრის ნაჭურდალი ფულით შექმნილი ბროლი და აუეჯი კი ჩაღის ფასად იყიდება!..

ვინ ყიდულობს? ახლანდელი ახალგაზრდა სვაი და მეჭინჭე, რომელსაც შენსავით ჰყავს ახლა გასაზივებული საცოდავი კაცი ან ცინისათვის, ან ინფარქტისათვის, ან სიმსივნისათვის!.. საით მიქანები?! გონს მოდი! შენერდი!

გიპასუხებ: ვეღარ უძლებენ შენგან უკეთურ გზაზე დაყენებული მამაკაცები ფიზიკურად იმას, რასაც სწადიან! ეშინიათ, არ წააკლან ზედ! მათი ყოველი დღე დამაბულია, ღამე-კიდე უარესი! შეტიც არ უნდათ!.. მერე კი... მერე შენი გოდება და ტირილი ქვეყანას ძირავს, მაგრამ უკვე გვიანაა, ვეღარ დააბრუნებ მათ უკან! წავიდა, დიკარვა ქარაფშუტულად და უაზროდ გატარებული დღეები, თვეები და წლები! უკან მოიხედე და რა შეგრნება ხელში? ზიზილ-პიპილებით გამოტენილი უზარმაზარი ყაზარმა (ბოდიში, სასახლე!), გადაგვარებული შეილი და აღარც ერთი ბეწო სისარული მოხუცებულობაში! ეს წურბელა კი, რომელიც შენ „გაზარდე“, ისევ ისე გთხოვს, როგორც მამამისის სიცოცხლეში! დედიშენის შეილი ხარ და არ მისცემ! ის კი მარტო აღარ არის, ან თავისნაირი ცოლი ჰყავს, ან თავისნაირი ქმარი! რას იზამ, შენ სომ არასდროს არ გიმუშავია და შენგან მოკლული ქმრის ნაჭურდალი ფულით შექმნილი ბროლი და აუეჯი კი ჩაღის ფასად იყიდება!..

გიპასუხებ: ვეღარ უძლებენ შენგან უკეთურ გზაზე დაყენებული მამაკაცები ფიზიკურად იმას, რასაც სწადიან! ეშინიათ, არ წააკლან ზედ! მათი ყოველი დღე დამაბულია, ღამე-კიდე უარესი! შეტიც არ უნდათ!.. მერე კი... მერე შენი გოდება და ტირილი ქვეყანას ძირავს, მაგრამ უკვე გვიანაა, ვეღარ დააბრუნებ მათ უკან! წავიდა, დიკარვა ქარაფშუტულად და უაზროდ გატარებული დღეები, თვეები და წლები! უკან მოიხედე და რა შეგრნება ხელში? ზიზილ-პიპილებით გამოტენილი უზარმაზარი ყაზარმა (ბოდიში, სასახლე!), გადაგვარებული შეილი და აღარც ერთი ბეწო სისარული მოხუცებულობაში! ეს წურბელა კი, რომელიც შენ „გაზარდე“, ისევ ისე გთხოვს, როგორც მამამისის სიცოცხლეში! დედიშენის შეილი ხარ და არ მისცემ! ის კი მარტო აღარ არის, ან თავისნაირი ცოლი ჰყავს, ან თავისნაირი ქმარი! რას იზამ, შენ სომ არასდროს არ გიმუშავია და შენგან მოკლული ქმრის ნაჭურდალი ფულით შექმნილი ბროლი და აუეჯი კი ჩაღის ფასად იყიდება!..

გიპასუხებ: ვეღარ უძლებენ შენგან უკეთურ გზაზე დაყენებული მამაკაცები ფიზიკურად იმას, რასაც სწადიან! ეშინიათ, არ წააკლან ზედ! მათი ყოველი დღე დამაბულია, ღამე-კიდე უარესი! შეტიც არ უნდათ!.. მერე კი... მერე შენი გოდება და ტირილი ქვეყანას ძირავს, მაგრამ უკვე გვიანაა, ვეღარ დააბრუნებ მათ უკან! წავიდა, დიკარვა ქარაფშუტულად და უაზროდ გატარებული დღეები, თვეები და წლები! უკან მოიხედე და რა შეგრნება ხელში? ზიზილ-პიპილებით გამოტენილი უზარმაზარი ყაზარმა (ბოდიში, სასახლე!), გადაგვარებული შეილი და აღარც ერთი ბეწო სისარული მოხუცებულობაში! ეს წურბელა კი, რომელიც შენ „გაზარდე“, ისევ ისე გთხოვს, როგორც მამამისის სიცოცხლეში! დედიშენის შეილი ხარ და არ მისცემ! ის კი მარტო აღარ არის, ან თავისნაირი ცოლი ჰყავს, ან თავისნაირი ქმარი! რას იზამ, შენ სომ არასდროს არ გიმუშავია და შენგან მოკლული ქმრის ნაჭურდალი ფულით შექმნილი ბროლი და აუეჯი კი ჩაღის ფასად იყიდება!..

გიპასუხებ: ვეღარ უძლებენ შენგან უკეთურ გზაზე დაყენებული მამაკაცები ფიზიკურად იმას, რასაც სწადიან! ეშინიათ, არ წააკლან ზედ! მათი ყოველი დღე დამაბულია, ღამე-კიდე უარესი! შეტიც არ უნდათ!.. მერე კი... მერე შენი გოდება და ტირილი ქვეყანას ძირავს, მაგრამ უკვე გვიანაა, ვეღარ დააბრუნებ მათ უკან! წავიდა, დიკარვა ქარაფშუტულად და უაზროდ გატარებული დღეები, თვეები და წლები! უკან მოიხედე და რა შეგრნება ხელში? ზიზილ-პიპილებით გამოტენილი უზარმაზარი ყაზარმა (ბოდიში, სასახლე!), გადაგვარებული შეილი და აღარც ერთი ბეწო სისარული მოხუცებულობაში! ეს წურბელა კი, რომელიც შენ „გაზარდე“, ისევ ისე გთხოვს, როგორც მამამისის სიცოცხლეში! დედიშენის შეილი ხარ და არ მისცემ! ის კი მარტო აღარ არის, ან თავისნაირი ცოლი ჰყავს, ან თავისნაირი ქმარი! რას იზამ, შენ სომ არასდროს არ გიმუშავია და შენგან მოკლული ქმრის ნაჭურდალი ფულით შექმნილი ბროლი და აუეჯი კი ჩაღის ფასად იყიდება!..

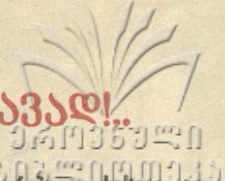
გიპასუხებ: ვეღარ უძლებენ შენგან უკეთურ გზაზე დაყენებული მამაკაცები ფიზიკურად იმას, რასაც სწადიან! ეშინიათ, არ წააკლან ზედ! მათი ყოველი დღე დამაბულია, ღამე-კიდე უარესი! შეტიც არ უნდათ!.. მერე კი... მერე შენი გოდება და ტირილი ქვეყანას ძირავს, მაგრამ უკვე გვიანაა, ვეღარ დააბრუნებ მათ უკან! წავიდა, დიკარვა ქარაფშუტულად და უაზროდ გატარებული დღეები, თვეები და წლები! უკან მოიხედე და რა შეგრნება ხელში? ზიზილ-პიპილებით გამოტენილი უზარმაზარი ყაზარმა (ბოდიში, სასახლე!), გადაგვარებული შეილი და აღარც ერთი ბეწო სისარული მოხუცებულობაში! ეს წურბელა კი, რომელიც შენ „გაზარდე“, ისევ ისე გთხოვს, როგორც მამამისის სიცოცხლეში! დედიშენის შეილი ხარ და არ მისცემ! ის კი მარტო აღარ არის, ან თავისნაირი ცოლი ჰყავს, ან თავისნაირი ქმარი! რას იზამ, შენ სომ არასდროს არ გიმუშავია და შენგან მოკლული ქმრის ნაჭურდალი ფულით შექმნილი ბროლი და აუეჯი კი ჩაღის ფასად იყიდება!..

გაჟან ჯაჟარიძე

ვილაპარაკოთ მიუკიბ-მოუკიბავად!

გულნარა გოგბიტძემ

ეს სათაური მე არ მომიგონებია. იგი ხუცუნებელ გულნარა გოგბიტძის ეკუთვნის და სწორედ ამ სიტყვებით დაიწყო მან თავისი გამოსვლა ქობულეთის რაიონის პარტიულ კონფერენციაზე. გულნარა გოგბიტძე ვინ არის? — აბა, რომელი ერთი ჩამოგიტყავოთ: ჯერ, რაც მთავარია, ოთხი შვილის დედა გახლავთ! ამასთან მოწინავე მეჩაია (148 ტონის ნაცვლად 170 ტონაზე მეტი ფოთოლი მოკრიფა მეთერთმეტე ხუთწლეულში, ახლა 1988 წლის ანგარიშში მუშაობს), საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, შრომის დიდების მესამე ხარისხის ორდენის კავალერი, სახალხო მუშრეობის მიღწევათა გამოფენის მედალოსანი, პარტიის რაიკომის ბიუროს, კოლმუშრეობის გამგეობისა და პარტიული კომიტეტის წევრი!..

„მიუკიბ-მოუკიბავად ლაპარაკი“, ანუ საქმელის პირში თქვა, უფრო გაბრაზებულ ხალხს სჩვევიათ, დიდებითა და პატივით მოსილს კი, აბა, გასაბრაზებელი რა უნდა ჰქონოდა?! — ილაპარაკებდა ლამაზად თავისი მდიდარი სოფლის წარმატებებზე, ბოლოში „ჯერ კიდევ არსებულ ნაკლოვანებებზე“ გაურევდა ორ სიტყვას და ტაშსაც დაუკრავდნენ!..

სრულიად საწინააღმდეგო მონდა: ორი სიტყვით გულნარა გოგბიტძემ სწორედ წარმატებაზე თქვა, მეთერთმეტე ხუთწლეულში ხუცუნებულმა 21 ათასამდე ტონა ხარისხოვანი ფოთოლი მოკრიფეთო, შემდეგ დარბაზს გადახედა და...

ორატორს ყველა სულგანაბული უსმენდა. იგი მართლაც რომ მიუკიბ-მოუკიბავად ამხელდა „ჯერ კიდევ არსებულ ნაკლოვანებებს“, ნეგატიურ მოვლენებს!.. ერთი სიტყვით, ყველაფერს თავისი სახელი დაარქვა, მაგრამ მუქთახორები, სპეკულანტები და კიდევ სხვა

ჯურის ანტიპოდები არა მარტო სახელითა და გვარით, არამედ მამის სახელითაც მოიხსენია, აქოდა, გაუგებრობა არ მოხდეს და ვინმემ არ თქვას, გაკრიტიკებული მე კი არა, მავანი და მავანიას!

ჩემი ნათქვანი რომ ვინმეს გაზვიადებულად არ მოეჩვენოს, ხუცუნელი მეჩაიის გამოსვლა კონფერენციის დამთავრების შემდეგ სიტყვა-სიტყვით ჩავიწერე და დღეს „ნიანგის“ მკითხველებსაც ვაგაცნობთ:

აი, რა თქვა გულნარა გოგბიტძემ: ჩაისაგან განსხვავებით, სრულიად საპირისპირო მდგომარეობა მეცენტრუსობაში: მეთერთმეტე ხუთწლეულის ოთხ წელიწადში გემას 487 ტონა ნაყოფი დავაკელით. საშუალო ჰექტარობრივმა მოსავალმა მხოლოდ 4.700 კგ შეადგინა. 3.500 კილოგრამით ნაკლები, ვიდრე საშუალოდ რაიონის საზოგადოებრივ მუშრეობებში.

ეს იმიტომ, რომ არ გვივარგა მიწათმოქმედების კულტურა, მისი გაუმჯობესების ღონისძიებანი ვერ უპასუხებს დღევანდლობის მოთხოვნებს. ვერც დისციპლინით დავიკვეხნით, 62 კოლმუშრეს არ შეუსრულებია შრომის სავალდებულო მინიმუმი, თექვსმეტს კი საერთოდ არ უმუშავია. ეს მარტო ჩვენი სოფლის სატკივარი როდია! ამას არ შეიძლება შევურიგდეთ! უსაქმურობიდან დანაშაულამდე რომ ერთი ნაბიჯია! სწორედ უსაქმურობის, კერძომესაკუთრული ფსიქოლოგიის გავლენის ლოკიკური შედეგი იყო მიმდინარე წლის აპრილში ხუცუნაში მომხდარი მძიმე დანაშაული!..

არასაკმარისია რესპუბლიკის ფარგლებს გარეთ ციტრუსოვანთა ნაყოფის გატანის აღკვეთისათვის განსორციელებული ღონისძიებანი. სწორედ ამიტომ ციტრუსოვანთა ნაყოფით გაუყვანე შორეული ბაზრებისაკენ ცნობილი სპეკულანტები — სულშიკო ახმედის ქე ცაცხლაქა, ზურაბ ბაირამაძის ქე მიქაელაქე, ამირან ოსმანის ქე გოგბაჩაქე, შოთა სულეიშანის ქე ჯინჭარაქე!.. უფრო ეფექტიანი, მკაცრი ზომებით უნდა მოვულოთ ბოლო მსგავს ფაქტებს!

ლოთობისა და ალკოჰოლიზმის დაქვევის ღონისძიებათა შესახებ პარტიის ცენტრალური კომიტეტის დადგენილების მიღებიდან სოფელში საგრძობლად შემცირდა ამ ნიადაგზე გამოწვეული დანაშაულობანი. თითქმის მთლიანად აღიკვეთა მიცვალებულის ღვინით გაცილება, ზომიერების ჩარჩოში მოექცა ქორწილები, მაგრამ ისევ შემოგვრჩნენ ქეიფის მოტრფილენი, არაფერს რომ არ უწევენ ანგარიშს, არ უფრთხილდებიან სოფლის ავტორიტეტს. უგალობად, პანკო ვეზირის ქე გოლქვაქაქე, ამირან დურსუნის ქე თხილაიფვილი, თამაზ სკანდარის ქე ვჰაპანაქე, ანზორ სკანდარის ქე ჯინჭარაქე, მუხამედ ნურის ქე ჯინჭარაქე!..

სოფელში მთლიანად არ არის აღმოფხვრილი მიწათსარგებლობის წესების დარღვევის ფაქტები. დღესდღეობით კოლმუშრეობაში 26 გაუფორმებული კომლია, მათგან

თორმეტმა უკვე საცხოვრებელი სახლი აიშენა. დროა, ამ საკითხით რაიონის სახალხო დეპუტატთა საბჭოს აღმასკომი დაინტერესდეს!

მე, როგორც პარტიის რაიკომის ბიუროს წევრს, სოფლის მშრომელები ხშირად მეკითხებიან, თუ რატომ არ მოელო ბოლო უსარისხო მშენებლობას, რატომ გავიანურდა ცენტრის კეთილმოწყობა, მესამე წელია რატომ არ გვარდება ცენტრალური ვათობა, რატომ სულ მიატოვეს დიდი ხნის წინათ დაწყებული პოლიკლინიკის მშენებლობა და ა. შ.

უნდა გაუმჯობესდეს მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო პირობები! მშრომელები დიდ უკმაყოფილებას გამოთქავენ გაუმართავი სატელეფონო კაბელების გამო. კეთილმოწყობელია სამაქნანე გზები. აგროსამრეწველო გაერთიანება უნდა დაგვეხმაროს, რათა მცირე მექანიზაციამ გამართულად იმუშაოს!

გადასაწყვეტი საკითხების სია გამიგრძელდა, მაგრამ ჩვენი პარტიის გენერალური ხაზი ხალხის კეთილდღეობის გაუმჯობესებაა. ამიტომ მოვითხოვ, პასუხი აგვიბიონ ყველას, ვინც თავისი უგვრგილო მუშაობით ხუცუნება-განწყობილებას უფუჭებს პარტიის მშრომელს, ხელს უშლის უკეთ მუშაობაში!

მინდა ზოგიერთი მოსაზრება გამოვთქვა რაიკომის ბიუროს მუშაობის სტილზე: ზოგჯერ ბიუროს სხდომები 6-7 საათს გვიგრძელდება! მეორე დღეს ჩვეულებრივზე ნაკლებ ჩაის ვკრავ, მერღვევა შრომის რიტმი. დარწმუნებული ვარ, ასევე ეცემა ბიუროს სხვა წევრებისა თუ სხდომაზე მოწვეული ამხანაგების შრომის ნაყოფიერება. პარტიის რაიკომის ახალმა შემადგენლობამ უნდა გაითვალისწინოს ეს!..

დარბაზი ტაშით დაინგრა, მაგრამ, სულ ცოდევილო, მე, პირადად, უსიამოვნო ფიქრი ამეკვიცია: ახალი შემადგენლობა კი გაითვალისწინებს კრიტიკას, მაგრამ იმ შემადგენლობაში გულნარა გოგბიტძე თუ იქნება-მეთქი? საბედნიეროდ, ისევ მოგტყუვდით. რაიკომის შემადგენლობაში შეიყვანეს და ბიუროშიც აირჩიეს, შემდეგ აჭარის საოლქო ორგანიზაციის პარტიულ კონფერენციაში მიიღო მონაწილეობა, იყო საქართველოს კომუნისტური პარტიის XXVII ყრილობის დელეგატი. ამ ყრილობაზე ხუცუნებელ მეჩაიის დიდი პატივი ხვდა წილად — იგი საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXVII ყრილობის დელეგატად აირჩიეს.

და რადგან ხუცუნებელ მეჩაიეს მიუკიბ-მოუკიბავი ლაპარაკი უყვარს, არც ძველი ანდაზის განსვენება იქნება ურიგო: სიმართლის მთქმელ კაცს ცხენი შეკაშული უნდა ჰყავდესო! ცხენისა რა მოგახსენოთ, მაგრამ თავისმა სიმართლემ გულნარა გოგბიტძე ნამდვილად გაუყენა შორეულ გზას და კვლავ სახელიანი დაბრუნდა ამ გზიდან!

ალექსანდრა სამსონია, „ნიანგის“ სპეცკორესპონდენტი. მეგობრული შარკი მწერალ თანგოზ გოგოლაძისა

იმიტომ

არა იმიტომ, რომ სიტყვა „ქურდმა“
 უარყოფითი დაპყარგა ვლერა!
 არა იმიტომ, რომ თუ ხარ სუფთა, —
 შენსავით მტერმა იცნოვრა შენმა! —
 საქმე იმიტომ უფროა ცუდად,
 რომ, ცუდად როა, არ იცის ბევრმა!
 სცდება ვინც ვინმეს სიფიცეს უქებს!
 ვინც ითმენს, ისიც არაა ბრძენი!
 საქმე მაშინდა იქნება უკეთ,
 ვითაა, როცა შეიგნებს ბევრი!

ზობჯუბ

გრიალებს ტაში.
 ზუცას ანგრევს ტაშის გრიალი.
 პატიოსნება ძველიგია დღეს კაჟიანი.
 ხმა ისმის ზოგჯერ
 ტაშის ხმაში სამუშ-სამუში:
 — სად არი,
 თვარა კაი კია სინდის-ნამუსი!

აბეჯითად გინდა მუცლი?

უბედურება რა გინდა მუცლი?
 რომ დაიძახო:
 — ქურდს ქუდი ეწვის!..
 არ მეგულდება მაძღრებში ერთიც,
 რომ არ იტაცოს
 მყის ქუდზე ხელი.
 უბედურება რა გინდა მუცლი?!

ქაობანი აბრაოიანი

უღირსი კი ხარ,
 ბოროტი კი ხარ,
 ღმერთსა ვთხოვ მაინც
 გაცოცხლოს დიდხანს,
 რადგანაც ისე არ მოგკვდე მინდა,
 „— გახსოვს?!“ —
 არ ვითხრა
 ეს ერთი სიტყვა!

გიქსნი ყოვლის

სიგლახეს ჩვენსას
 დავაბრალებთ უცხოს ნურავის! —
 თვითდაკვირვების მოვიმარჯვოთ,
 დროა, უნარი!
 მიზეზი ყოვლის,
 რა სიგლახეს ჩვენში მძეინვარებს! —
 თქვენ როგორ ფიქრობთ?! —
 რაა?!
 ვინ არი?!
 ისევ ჩვენს შორის,
 რომ იყო და რომაა ბევრი, —
 თავისი ვისაც
 ურჩევნია ყველაფერს თავი,
 ვინც სამშობლოთი,
 სამწუსაროდ,
 არაა ავად!..

შენ ვინ გინოდა ვაჟკაცი?! —
 ხარ როცა ყოვლად უძლურია!
 გარეთ იძახი ვაშასა! გიზლიოთქკ
 შინ სამშობლოზე წუნუნებ!

ოტიავ ჩემი ლ ჩემი რუზოვ!..

კაცი რომ კაცად არ გვსურდა გვეცნო,
 რომ გაუბრბოდით ქვეყნის შენებას,
 რომ გვაბრმავებდა მიზნები კერძო,
 თავი რომ ყველას მეფედ გვენება, —
 ოტიავ ჩემო და ჩემო რუზოვ, —
 ამან რაც გვიყო, —
 მოგესხენებათ!

ვინც კაცია,
 ორი ყური
 აქვს იმიტომ ბოძებული:
 ცოტა კარგი,
 ბევრი ცუდი, —
 უღლეური ხალხის თქმული, —
 მეორედან გააბრძანოს, —
 შეღწეული ერთი ყურით!

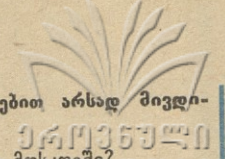
გაქცე და გუნება

ზოგს აშკარად ეტეობა, —
 ჩემი არ ეყურება!
 რა ვქნა რა გაეწყობა! —
 კაცია და გუნება!

ზოგს, პირიქით, ჩემდარი
 არვინ არ ეგულება!
 ესეც ბუნებრივია! —
 კაცია და გუნება!

არაფერი გულწრფელი
 კაცს არ გაემტყუნება!
 ღმერთი ყველას უშველის! —
 კაცია და გუნება!

საკრებულო XXVI ყრილობის დეკლარაცია

მე მართველი პარ!

ვერა ქემაზვილი

თუ სადმე ხეირიანი ეპითეტი იყო, ყველა გაიხმარეს, სიქა გააცალეს ჩვენმა ჟურნალისტებმა **ვერა ქემაზვილი** შესამკობად! ასე რომ, მომიხდება უეპითეტოდ წერა (მაგალითად, ამ წერილში ვერ შევხვდებით ასეთ სიტყვებს: მუსლჩაუსრელი, მკლავმოუღლეელი და ა. შ.).

ვერა ქემაზვილიმა გულღიად მიმიღო. ახლაც მივიკირს, როგორ „გაიმეტა“ ამდენი დრო.

შეკითხვის ნაცვლად ასეთი შესავლით დავიწყე საუბარი:

— თქვენ ხართ სოციალისტური შრომის გმირი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, საქართველოს სსრ ახალგაზრდობის დამსახურებულები დამრიგებელი, საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის დამსახურებული მუშაკი, ოსტატის თანამემწე, მრთველთა ბრიგადის ხელმძღვანელი... ხომ არაფერი გამომრჩა?

— დალაგებული ვერ არის კარგად. მე, პირველ რიგში, თბილისის კამეოლ-მალდის კომბინატ „საბჭოთა საქართველოს“ მრთველარ და, ვთხოვთ, ეს წინ გადაიტანოთ! მე ამ პროფესიამ შემძინა ყველაფერი! ამასთან თქვენ გამოგრჩათ კიდევ ერთი — მე განსლავართ ჟურნალ „პარტიული სიტყვის“ სარედაქციო კოლეგიის წევრი!

— მაპატიეთ, მაგრამ მე მიხდოდა შეგკითხვოდით, როგორ ასწრებთ ამდენი საქმის კეთებას?

— ჩვეულებრივად. დილით ძალიან ადრე ვდგები. მივდივარ კომბინატში. ოთხი საათის შემდეგ ვხვდები მშრომელებს, ჩემს ამომრჩეულებს. ვისმენ საჩივრებს, წინადადებებს. ზოგჯერ კი მიხდება სამუშაოს გაცდენა, მაგრამ ეს იმდენად საპატიოა, რომ სალაპარაკოდ არ ღირს. ხშირად მიწვევს უმაღლესი საბჭოს სესიებზე დასწრება, პლენუმებში მონაწილეობა!..

— არ იღლებით?

— ვიღლები, ძალიან ვიღლები, მაგრამ ეს დაღლილობა სრულიად არ ნიშნავს ჭანცის გაწვევტას. თანაც, როცა გრძნობ, რომ შენი შრომა სასარგებლოა საზოგადოებისათვის, ხალხისათვის, ეს დაღლილობა თითქოს ქრება, თითქოს რაღაც სათადარიგო ენერჯია აზვავდება ჩემში!..

კი მაგრამ, თქვენ საიდან ბრძანდებით? (მართალი ვითხრათ, მე დამავიწყდა ჩემი „რწმუნებები“ წარმედგინა მისთვის).

„ნიანგიდან“ ვარ-მეთქი, რომ ვუთხარი, დაფიქრდა, ერთხანს ჩემს მხლებელს — ადგილობრივი მრავალტირაჟიანი გაზეთის კორესპონდენტს, თამარიკო ზარიძეს შეხედა მრავალმნიშვნელოვნად, თითქოს თვალებით ეუბნებოდა, ეს ვინ მომიყვანეო? მერე, თითქმის თავისთვის ჩაილაპარაკა: ახლა კი ვატყობ, ამინდა ერთი აუცია მეზობლის ამ ოციოდე წლისწინანდელი „წყველა“, სანიანგოდ გაგსდომოდეს საქმეო!

— ასე ყოველი წყველა აგსდომოდეთ! განვგარძოთ საუბარი?

— რა გაეწყობა! ნათქვამს უკან ხომ არ დავიბრუნებ? თანაც ძალიან მიყვარს თქვენი ჟურნალი!

— რა გააკეთეთ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის 27-ე ყრილობისა და საქართველოს კომპარტიის 27-ე ყრილობის აღსანიშნავად?

— ჩვენმა პრიგადამ ვაღდებულება იკისრა, 1986 წლის ორი თვის დავალება 20 თებერვლისათვის შეესრულებინა.

— შეასრულეთ?

— ჩვენ არ ვგჩვევია ლიტონი სიტყვები! რასაც ვიტყვით, ვაკეთებთ კიდევ. ჩვენმა გოგონებმა 4 წელიწადსა და ექვს თვეში განაღდეს მეთერთმეტე ხუთწლადის დავალება.

— ამას წინათ თქვენ გაზეთ „პრავდაში“ წერდით, განსაკუთრებულ შემოფოთებას იწვევს მზა პროდუქციის გასაღება. აბა, წარმოიდგინეთ, ჩვენს საწყობებში ათობით მილიონი მანეთის შალის ქსოვილები დევსო!..

— საერთოდ, კომბინატში ხარისხის მხრივ ყველაფერი რიგზე არ არის, მართლაც, ძნელია იმუშაო საწყობისათვის და არა — ხალხისათვის. ეს გარემოება ყველას გვაწუხებს და ვცდილობთ, ყოველ ღონეს ვხმარობთ ხარისხის გასაუმჯობესებლად. ახლა მთელი ჩვენი გულისყური მიმართულია იქით, რომ კარგად შევისწავლოთ სკკპ 27-ე ყრილობის დოკუმენტები და ვიბრძოლოთ ამ დიდი ფორუმის გადაწყვეტილებათა განსახორციელებლად.

— თქვენ მონაწილეობდით სკკპ 27-ე ყრილობის მუშაობაში. კიდევ რა ნობათი უძღვევით მას?

— მე ცარიელი ხელებით არსად მივდივარ!

— მაინც რა წაიღეთ, მოსკოვში?

— 31,6 ტონა ზეგემიითი ხართ, რომლის 99,7% პირველი ხარისხისაა. ამასთან ერთად მე მოსკოვში წავიღე ჩვენი ბრიგადის, კომბინატის მთელი კოლექტივის გულისთქმა.

— მართლაც კარგი საჩუქარია ქვეყნისათვის. მაგრამ თქვენ ერთი „ძალიან დიდი ნაკლი გაქვთ“: ეძებთ ფარულ რეზერვებს წარმოების განვითარებისათვის, მიღწევათა გამრავლებისათვის. კი, ბატონო, ეს კოლექტივის სისხლხორცეული საქმეა, მაგრამ რატომღაც გავიწყდებათ ერის გამრავლების პრობლემები! აქ მოსკვამდე მიიხრეს, რომ თქვენს ბრიგადაში 26 ქალიდან 24 გასათხოვარია. ესე იგი, თქვენ საქართველოს დააკელით დაახლოებით 50 მრთველი, ზეინკალი, ინჟინერი, მფრინავი, გვირაბგამყვანი, მეცნიერი, პედაგოგი... (ვერას ეღმება და კარგა ხანი ფიქრობს, მერე თითქოს ბოღიშს იხდისო, მეუბნება:

— რა ექნა, ამ საკითხში ავტაცია არ ჭრის, არც პირადი მაგალითით შემძლია ავიყოლიო ახალგაზრდები. მე საამისოდ მორალური უფლებაც არა მაქვს, მეც სომ...

— მე რომ თქვენს ადგილზე ვიყო, ყველა გაუთხოვარ ქალიშვილს სოციალისტურ შეჯიბრებაში თითო ბალს დაავაკლებდი!

— აუცილებლად მივიღებ მსდევლობაში თქვენს რჩევას! თუ ამანაც არ გაამართლა, პასუსნი თქვენ მოგეთხოვებათ!

ისე რა მშვენიერი ქალიშვილები არიან! ცოდვა არ არის, ახლა ისინი აკვნებს რომ არ არწევენ? თუმცა, ვიმეორებ, მე მორალური უფლება არა მაქვს!.. ჩემი ასაკის ქალისათვის უკვე გვიანაა ასეთ რამეზე ფიქრი!..

— მაპატიეთ, მაგრამ რამდენი წლისა ბრძანდებით?

— ო, ამას ვერ გეტყვით! თუმცა თქვენ შეგიძლიათ უბრალო არითმეტიკული მოქმედებით გამოიანგარიშოთ ჩემი წლოვანება, მსოლოდ იმ პირობით, რომ ჯამს არ გამოაქვეყნებთ.

(ვასრულებ ჩემი მასპინძლის თხოვნას, რომელიც ოცი წლის ქალიშვილი მოვიდა კომბინატში და აგერ 36 წელიწადია, სართავ მანქანებს არ მოცილებია!)

— თქვენზე ძალიან ბევრს წერენ გაზეთებში, ჟურნალებში, წიგნებში!.. ხომ არ მოგბეზრდათ ამ მასალების კითხვა?

— გაანია, როგორ არის დაწერილი. თქვენი არ იყოს, ვერც მე ვიტან გაცვეთილ ეპითეტებს, მაგრამ რა გაეწყობა?! ჩემზე დაწერილ ყოველ სტრიქონს დიდი ყურადღებით ვკითხულობ. ასეთი ინტერესი წავიკითხავ თქვენს წერილსაც, თუკი, რა თქმა უნდა, იგი რედაქციამ არ დაიწუნა.

— ძალიან გიყვართ კომბინატი?

— ძალიან! ჩვენი საწარმოს ეზოში რომ შევდივარ, ასე მეგონა, ამ კედლებიდან, ამ ფანჯრებიდან, ამ მოღანდგარე მანქანებიდან, საცაა, გამოემცხადება ოცი წლის ვერა ქემაზვილი. მე ხომ ამ კედლებისათვის, ამ მანქანებისათვის ჩემი ახალგაზრდობის საუკეთესო წლები მაქვს მიხარებული?!

ესაუბრა „ნიანგის“ სპეცკორესპონდენტი
ივარ ტაბიძა.

მეგობრული შარჟი მწერალ
თინგიზ გოგოლაძისა

დაქსიკონი

ამბიცია — ზოგი ქალის სარვამართო თვისება.
სარვამართო საჩუქარი — საშუალება, რომლი-
 თაც ზოგიერთი მამაკაცი ცდილობს, ცოლის მიმართ
 მთელი წლის უყურადღებობა გამოისყიდოს.
კოსმეტიკა — ზოგი ქალისთვის საკუთარი თავი-
 სა და სხვისი თვალის მოტყუების საშუალება.
ერთი ნახვით შეყვარება — ზოგჯერ იწყება თვა-
 ლებით და მთავრდება ვალებით.

ალმანახორ თავაძე

— არ გაგუდე და, პლატონის გოიმი ცოლივით
 ოთხი შვილი არ გააჩინო! ერთია ახლა მოდაში!

— მამავ-ბატონო, ვიპო-
 ვეთ ორნაქმარევი, უშვილო
 ქალი, მარა რად გინდა?! —
 თუ გაზ-ოცდაოთხი არ ეყო-
 ლა, თბილისში ბინები და
 ზღვაზე აგარაკი არ ექნა,
 ისე არავის არ მივთხოვდე-
 ბიო!..

შოთა ლელაძე „სამანიშვილის დედინაცვლის“ ნიანგისაული ილუსტრაციები

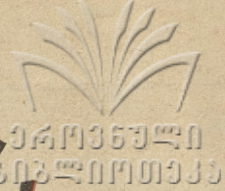

— ექიმო, გვიშველე რა-
 მე! არასგზით შვილი არ
 უჩნდება!..
 — როგორ გაუჩნდება,
 ჩემო ბატონო! — სივარეტს
 ეწევა, კონიაკს სვამს და
 თანაც ფიგურას უფრთხილ-
 დება თურმე!..

ჩემი შვიკვა, ჩემი ნიშნული და ჩემი მოტივი!

ნახ. ზ. ფურცხიანი

— მაკა და გია გაკვეთილებიდან გაიპარენ, ბებო!

— კინოში?!

— არა, ქორწინების სახლში, ხელი უნდა მოაწერონ!

— გესმის, გიგავ, ჩვენმა ბიჭმა რა ამბავი მაიტანა?! აი, რას ნიშნავს, მართალ კაც გვერდი რო ამოგიდგებიან! სიმართლემ თურმე, როგორც იქნა, თავისი გაიტანა! — კაცო, ღირექტორი მოუხსნიათ, წარმოგიდგენია?! შრომის ნაყოფი თურმე უოველწლივ დაბლა იწეოდა! (აბა, რა იქნებოდა?! გაურჯელად ვის რა მიერთვა?!) წესიერება? (ახლა დისციპლინას რო ეძახიან) ირყეოდა „ვიტარცა ღერწამნი ქართაგან ძლიერთა“!

— მიკვირს, კაც თუ არ ჰქონდა მეთაურის ნიჭი და შნო, თავისთვის კაცი იყო და არ იყურებოდა შორს, მაშ, რაღად დასვეს ეგეთი კაცი საფიზნოს თავში, ჰა?! მაშ, რად შეაქებს, რად ასწიეს, რად დაუკრეს ტაში, ჰა?! — იმ საცოდავ, გეყურება, გიგავ?! ქრთამი ჭირი შაჰყრია, დასწვევლა ღმერთმა! იგრეა საქმეო, რო დაიჭერენ!.. ქარ და წყალ წაუღია! ეგეთ სიმდიდრეში რა ყრია?! ხირცხვილია?! ამითანებ არ რცხვენიათ, დაიჭერე! რაც მოგივა დავითაო, სწორედ იმაზე ამხდარა, ყველას სალაპარაკო და გასაკიცხავი გამხდარა, იმოდენა არმად ნაშოვნნი ქონებიდან, საწყალი მებაღური ცოლივით, სულაც ცარიელზე დამჯდარა!..

— გამოდის, მარგალიტავ, რო ვინც ჩვენ გუყავდა მაგალითად, ვისაც ჩვენ საქვეყნო საქმე მივანდეთ, ისა გვღალატობს! მაშ, რისთვის ითქვა — „კაცად მაშინ ხარ საქები“ — და რატომ?! ე ჩვენი ბიჭიცა და თანამშრომლებიც ტყუიან, კაცო! რად მიუშვეს ი კაცი, რო ამდენი ცოდვა ეტვირთა?! დროზე რომ ხმა ემეღოთ, დროზე რო სიმართლე ეთქვათ, ეგრე ხო არ დაიკოდებოდა ცოდვი ნესტრითა?! — რავი, გიგავ, ე ჩვენ ბიჭ რო ჰკითხო, ვეუბნებოდითო, მაგრამ თავინათქვამა. კაც ვადაათქმევინებდიო?! ბევრი მართალი გეთქვა, უურ არ გვიდგებდაო, კოლექტივი ნებაზე ფეხ ვერ გადადგმევინებდიო! რავი, გიგავ, ბიჭი იმასაც ამბობს, რომაო კადრებ რო შეარჩევენ ნათესაობი ნიშნითაო, მემრე აღარ ეშველება ვაითა და ვიშითაო!..

ლალი მარტაშვილი

წიგნაკრები

— უკანასკნელი კაპიკი რესტორანში რომ დახარჯე, ცარიელი ხელით მიულოცე ცოლს დაბადების დღე?

— რატომ ცარიელით? ხელში ღვინით სავსე უზარმაზარი ყანწი მეჭირა!

* * *

— ამ კაცს ისეთი რამ უწერია დახასიათებაში, წარმოუდგენელია, ლოთი იყოს!

— მაინც რა უწერია?

— დიდი სიყვარულითა და ავტორიტეტით სარგებლობს ოჯახის წევრთა შორისო!

ნაწული ჯავახიშვილი
(გურჯაანის რ-ნი, ს. მელაანი)

ნახ. ბ. ზანტაშვილი

— აბა, შენ, ჩემი ოჯახის დამაქცევლო!..

— თქვენი საუკეთესო სურვილები, ქალბატონო მარგალიტა?!
 — ისე ნუ მომკლას ღმერთმა, ერთი ნამდვილი ქართული ჩაი არ დამალევინა!

ლეკვი ლომისა სწორია...

ქალიშვილს ვეძებ ცხრა დღე,
 და საქციელი წამინდა!..
 მისი ბარათი ამ დილას
 მაცივრის თავზე დამიხვდა:
 — მყინვარზე მეჩქარებაო,
 გკოცნითო, თქვენი თათია!..
**„ლეკვი ლომისა სწორია,
 ძუ იყოს, თუნდა სვადია“.**

ცოლი მყავს, მაგრამ რა ცოლი! —
 მე გადავიქეც ცოლადა! —
 მე ინსტრუქტორი ვახლავართ,
 ის დასვეს დირექტორადა!
 დღეს საყვედური მომარტყა,
 გამომიძებნა სტატია!..

**„ლეკვი ლომისა სწორია,
 ძუ იყოს, თუნდა სვადია“.**

სპორტსმენი გოგო მიყვარდა,
 სირბილში თასი აიღო.
 პირველი ჯილდო სტუნვაში
 ვიღაცა კაცთან გაიყო.
 შეხტა, გაიქცა, გავენთე,
 მასთან სად ირბენ, სად იარ?!

**„ლეკვი ლომისა სწორია,
 ძუ იყოს, თუნდა სვადია“.**

„ტინგიცა“ გოგო შევირთე,
 დასათმობია ძნელადა,
 შავ თვალებს ლურჯად იღებავს,

ტურებიც შეიფერადა!..
 მის გარეგნობის მოვლაში
 ვმიშინებ, როგორ მწვადია!..
„ლეკვი ლომისა სწორია“.
ძუ იყოს, თუნდა სვადია“.

შოფერი ცხოვრობს მეზობლად, —
 ოცდაშვიდი წლის ნინიკო, —
 არსენა მასთან ვინ არის,
 ან ანაბაჯი ვინ იყო?!
 ოცი წლის ბიჭი მომტაცა
 (წიწილას მიაქვს ქორია!..)
 მამალია თუ დედალი, —
„ლეკვი ლომისა სწორია.“

გიორგი ივანიშვილი

ლატავრა სპამოგრაფილი

ლიანას მაღალი მაჩვენებლებით შეეგება საქართველოს კომპარტიის XXVII ყრილობას მახარაძის რაიონის სოფელ დვამბუს კოლმეურნეობის მეჩაიე ლატავრა სპამ-კონაშვილი, რესპუბლიკის კომუნისტთა ფორუმის დელეგატი. სტუმრობის მიზეზსაც უმაღლესი მიგვიხვდა:

ლ ა ტ ა ვ რ ა : — ინტერვიუს ასაღებად მოსვედით, სომ დისტურს ვიცი?

ქ ო რ : — ჰოდა, ავამენოთ ღმერთმა! ავერ ჩემი კითხვები და თქვენი პასუხები!

ლ ა ტ ა ვ რ ა : — ღმერთო, ნუ მომკლავ! რავე, რა მჭირს, ბატონო, საიმიო, კითხვა-პასუხობანა გამიმართოთ? ჩემი სათქმელის კითხვაც ჩემი უნდა იყოს და პასუხიც!

ქ ო რ : — მაშინ...

ლ ა ტ ა ვ რ ა : — ვიცი მე, „ნიანგს“ სახელი ამბები უყვარს, მარა ახლა რომ სახელით არ მძალა, რაღა ვქნა?

ქ ო რ : — თქვით!

ლ ა ტ ა ვ რ ა : — ყრილობიდან ყრილობამდე ბევრმა კარგმა საქმემ გაგვანარა ჩვენს სოფელში, რაიონში, რესპუბლიკაში და ქვეყანაშიც საერთოდ. ჩვენს რაიონში სასიკეთო საქმეებს დიდი და სერიოზული ხარჯვებიც ახლდა, ითქვა ამის შესახებ და აღარ შეაწყენით თავს. გულსატკენია, მაგალითად, ცუდად ამენებულის დანახვა, უნარისხოდ გა-

კეთებულის ხილვა. ავერ, ბატონო, შარშან რომ ბინები მიიღეს აბრეშუმის ძაფსახვევი ფაბრიკის მუშა-მოსამსახურებმა, რავე ვთქვა და, ეს დინჯად ნაშენი სახლი (თუ არ ვცდები, რვა წელიწადს აშენა ბათუმის სახლმშენებელმა კომბინატმა) სულ მცირე ორმოცდაათი წლის წინათ ანაგებს ჰგავს. ვაი-უბედურება ჩვენი საკოლმეურნეო ბაზარი. შუა საუკუნეების ბაზრის დასატვა თუ მოისურვოს რომელიმე მსატვარმა, მოვიდეს ჩვენთან და უკეთეს ნატურას ვერ ინატრებს!

ქ ო რ : — ნატურის ნატურა, სიტყვების კარგი თამაშია!..

ლ ა ტ ა ვ რ ა : — სიტყვებით, კილოგრა-მებით და ტონებით თამაშობაზე თუ მიდგა საქმე, მაგი ჩაის კრფაში უნდა იკითხოთ, თორემ ნატურის ნატურა მართლაც ერთ რამედ ღირს ჩვენს საქმეში, იმდენ ერთად მოსულ დუეს და უნარისხოდ „მწვანე ოქროს“ რომ შეავლებ თვალსა და ხელს, რატომ თვალი არ დამეხვს ან ხელი არ გამისმება?! სადაა, ბატონო, ნატურა, ნახევარმეტრიან ყლორტებს რომ დააგულჯ ბუჩქს?! სანატრელი არ გავვინდა ჩვენებური, არომატული ჩაი?

ქ ო რ : — არომატული...

ლ ა ტ ა ვ რ ა : — მივხვდი, ბატონო, ახლა თქვენ არომატული ის არ მომატყუოს გაურითმავთ. კი, მოიქცით რავეც გინდოდეთ, მაგრამ ჩვიდმეტ-თვრამეტი ტონა ჩაის აღება ჰქვრიდან?! ჯერ საჩვენებელ მინიბლანტიანშიც არ მიუღწევით ჰექტარზე გადაანგარიშებით ამდენისათვის ანახულებულ მეცნიერებს!..

რავე ვთქვა, მარა ამის გამოა სწორედ, ჩვენი ჩაი სალანძღავი რომ ვანდა, ფელეტონისტების და იუმორისტების სელწამოსაკრავი. ჩაიზე აუგის გაგონება ყველაზე მეტად მეჩაიებს ტკენს გულს, მარა თუ დამიჯერებთ, მეჩაიე ყველაზე ნაკლებს ცოდავს მისი ხარისხის დაცემაში.

ახლა იგი უნდა გითხრათ, გაზეთს მეც ვკითხულობ და ძაან უამინდობაში ტელევიზორსაც ქე წავკრავ თვალს ხელსაქმესთან ერთად. ჰოდა, ვიცი, პროექტით გათვალისწინებული 650 ათასი ტონა ჩაის ფოთოლი რომ უნდა მოვკრიფოთ მეორემეტე ხუთწლედის ბოლო წლისთვის. ამაზე საპატიო მოვალეობა რესპუბლიკის მენაიებს არც ექნებათ, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში ეს არ უნდა მოხდეს ხარისხის სარჯზე! სხვა იქით იყოს და, ორ უნარისხოდ ერთი ხარისხიანი რომ ჯობია, რავე არ უნდა ვინოდეთ მაგი?! არაა უმნიშვნელო საკითხი პლანტაციის გაახლება! ამ საქმეში ნაკლებ ცოდვიანები როდი ვართ! ნუ დავგავიწყდება, რომ ბათუმის ნაჭამმა ტყემაღმა შვილიშვილს კბილი არ უნდა მოკვეთოს! ჩვენი პლანტაციების დღევანდელი მდგომარეობა კი... სამომავლოდ...

ქ ო რ : — თქვენ...

ლ ა ტ ა ვ რ ა : — ყრილობაზე საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატად ამირჩიეს. ამ მაღალმა ნდობამ ფიდი სისარულიც მომანიჭა და მოვალეობის გრძობაც გამიასკვია, მაგრამ ჩემს სისარულს ჩრდილს აყენებს ის სამარცხვინო ნევატიური მოვლენები, რაც ბოლო ხანს ჩვენს რაიონში მოხდა!.. მახარაძელი მშრომელების სახელით აღუთქვამ პარტიასა და ხალხს, რომ ახალი შრომითი მდღევანებით ჩამოვიმორებთ ამ ლაქას!..

ჩაიურა „ნიანგის“ სპეცკორესპონდენტმა ლავრით ანკურაპამ

მეგობრული შარჟი მწერალ თანგი გომოლაქისა

ნან; კ. შარულიანი

— აღარ ადებს მალაზიას ეგ ოხერი, ეგა?!
— რაზე გაალებს, რა! თავისას მაინც იღებს!..

ჩიკონებთან...
= ხუკში =

იმ დღეს, დილიდან, მეუღლე სულ მიდიმოდა აღერსით, თან კბილებს მაგრად აჭერდა ენას, ხმალივით ალესილს!.. აიყლია ოლიაც — ჩემი ძვირფასი სილდერი, ისიც თაფლივით დამიტკმა, რისიც არ მჭონდა იმედი! თქვა: — ჩამოვწვდით, ძვირფასო, რვა მარტს რა გვეწყოს სუფრაზე, მოდი, ერთმანეთს ვეფეროთ, არავის არ გავუბრაზდეთ! ჩემო ძვირფასო სიმონა, — მითხრა გრძობით და ეშხითა, — ხვალ დირექტორს ვთხოვ მანქანას, რომ არ ირბინო ფეხითა! თამამად მოვიპატიოთ ჩემი ძვირფასი დეიდა, როგორც საკუთარ დეიდას, ისე მოეპყარ დეიდან! გთხოვ, ამშვენებდეს ჩვენს სუფრას ზუთბი, კალმახი, გოჭები!.. არ დავავიწყდებ გეთაყვა, ჩემთვის სპარსული ქოშები! ჩემი და ჭინხებს მოეღის, თუ გინდა გითხრა მართალი, ჩემს „დირექტორსას“, სომ იცო, უყვარს „იკრა“ და სათალი!.. საცივისათვის სჭობია ინდოური და კაკალი, სუფრასთან მოვიპატიოთ ჩემი სუყვილა დაქალი!.. სიმამრმა ჩამიღიმილა (მივხვდი, ჩამიწყო მან კარტი!) — მივლინებდიან... დეპეშით ცოლს მივულოცე რვა მარტს!..

იშანე ოსმადიშვილი

230 80
209561
საქართველოს
საბჭოთაო
საგარეო
აფხაზი

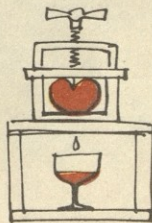

— ექიმმა მირჩია, ბავშვი სუფთა პაერზე ატარეო!

ქარკომესაქუთრის ბოლო

საზღვარგარეთულს მონებდა მოდას, ხან „მერსედესს“ და ხან „შკოდას“ ფლობდა! ჰკითხეს: — ფულები საიდან თოვდა?! — სიღებრმა სოფლად გაყიდა ოდა! ვიწრო ბილიკით გაპარვა სურდა, მაგრამ კუთვნილი მიიღო „ხურდა“!

მართლმსაჯულებას იმის არ სჯერა, ვისაც მოწმედ ჰყავს... თავისი ენა!

არ გავცვალოთ!..

ზომავადაჭარბებული ღვინის სმა რომ აღვკვეთოთ, ეს არ ნიშნავს, თვითონ ვაზი ამოვიძირკვოთ, ავიჩხოთ!..

ახლაც დავსდოთ ის პატივი, რასაც სდებდნენ წარსულში, ყურძნის წვენი არ გავცვალოთ პანტა ვაშლის ნაწურში!

ლილი აბაშიანიძე

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

- კაცი ცრუ და მოღალატე ხამს ლაზრითა დასაჭრელად!
- ვკვებ კაცსა აუვიანსა, ცრუსა და ლალატიანსა!

შოთა რუსთაველი

- მოღალატეს არავითარ სასჯელს არ ვუნიშნავთ: ის ყველაფრის ღირსია!

ვახტანგ მუხრანელის კანონები, მუხლი 221

- აი თქვე ანგარების მოყვარენო! თქვე ადამიანის უარყოფენო! თქვე ქართველობის მოღალატენო!

ილია ჭავჭავაძე

- ფიცის მტერსო, მწვალბულო, მოღალატევ, არ გამტანო!
- სულ ნაარმით ცხოვრობდი, ალალს ერიდებოდი, თან შეგქონდა ღალატი, სადაც კი გაჩნდებოდი!

აკაკი წერეთელი

- სოფლის მოღალატე ღმერთმა დასწყევლოს! ღმერთმა დაკარგოს!
- ვინაც მოძმეთა ჰღალატობს, შესაჭმელია მიწისა!
- განა შეიძლება, ქართველი კაცი საქართველოს ღალატობდეს?
- ჰყვიროდა ავაზაკი: — შეეცდი, შეეცდი და ნუ მტანჯავთ, მეყოფა ამდენი შეურაცყოფა! — არა! — უპასუხებდა ხალხი — ქვეყნის მტერს, ქვეყნის მოღალატეს ეგ შეშვენის!

ვაჟა ფშაველა

- მამულისა და მოძმეთ მოღალატეს ზევით ღმერთი სჯის და აქ ხალხი!

ალექსანდრე ყაზბეგი

- აშკარად სჯის ბუნება ყველას, ვინც კი მას ჰღალატობს, არღვევს მის კანონებს და უკუღმართად იქცევა.

იაკობ გოგებაშვილი

- მოღალატისათვის ამის დია ყოველი ღირსება!

ვასილ ბარნოვი

- შეუძლებელია შენდობა განდგომილისა, მოღალატისა!

ალექსანდრე სუშბათაშვილი

- თუ ძმა გავსწირო ღალატით, — ხმალი შემაწყდეს წელზედა!

შოთა მღვიმელი

- მოღალატე რომ კალთაზე მოგეკაროს, ის კალთა მოიჭერიო!

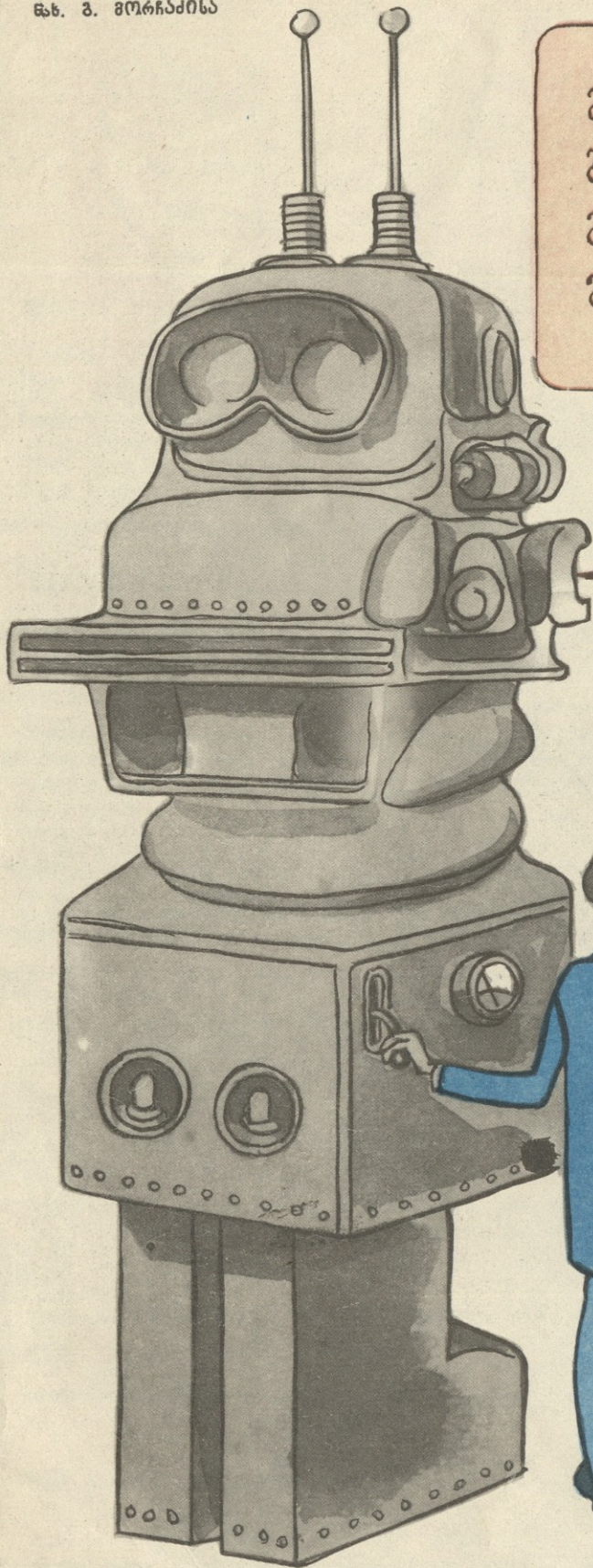
ხალსური

- რაც რომ სხვისათვის განვიზრახე მოღალატობით, სამართლიანად მისპობს იგი თვით მე სიცოცხლეს.

შექსპირი

ნახ. 3. მორჩაბინა

გისურვებთ დიდს...
 გისურვებთ დიდს...
 გისურვებთ დიდს...
 გისურვ...
 გისურვ...

იპრონაღებმა კაცთო ტომაცურიმ და რიეკო სუძუკიმ გადაწყვიტეს, ჭვარი დაეწერათ არაჩვეულებრივად — რობოტ მღვდელთან.. ცერემონიალის დროს რობოტი მოიშალა!..

საბჭოებისა და იუგოსლავიის
 მწერალთა კავშირი „ნიანგი“ № 6
 (1712) მარტი. გამო-
 დის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი
 ზაურ პოლშვანი

სარედაქციო კოლეგია:

ავთანდილ ადიშვილი
 (პასუხისმგებელი მდივანი),
 ჭაბუა ამირეჯიბი, ნოზადი
 ბარათაია, ჭორის გურგუ-
 ლია, რევაზ თვარაძე, ჯე-
 მალ ლოლუა, ნოდარ მალა-
 ზონია (მხატვარ-რედაქტო-
 რი), ალექსანდრე სამხონია,
 ბეჟან სინარულიძე (მთავარი
 რედაქტორის მოადგილე),
 ჯანსუღ ჩარკვიანი, თამაზ
 წიფვიძაძე, ნაფი ჯუსიანი.

ტექნიკური რედაქტორი
 მიხეილ კუხნაღაშვილი

გადაეცა ასაწყობად 25.02.
 86 წ. ხელმოწერილია დასა-
 ბეჭდად 18. 03. 86 წ. ქა-
 ლაღის ზომა 60X90/4
 ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცე-
 ლი 1,25, სადრიტებო-საგა-
 მომცემლო თაბახი 1,9, სა-
 ქართველოს კვ ცვ-ის გა-
 მომცემლობა, ლენინის, 14.
 შეკვეთა № 374. უე 05042
 ტირაჟი 143.000. ყურნალი
 გამოდის თვეში ორჯერ.
 რედაქციაში შემოსული მა-
 სალები ავტორებს არ უბ-
 რუნდებათ.

ჩვენი მისამართი: 280008.
 თბილისი-8, რუსთაველის
 პროსპექტი № 42.

ტელეფონები: მთავარი
 რედაქტორის — 99-55-54,
 შო. რედ. მოადგილის —
 93-19-42, პ/მგ მდივნის —
 93-10-78, მხატვარ-რედაქ-
 ტორის — 99-02-38, გან-
 ყდვილებათა გამგეების —
 93-49-32, რედაქტორ-ლიტ-
 მუშაეების — 99-02-38,
 მდივან — მეგანჯანის —
 99-76-69.

სატირიკო - юмористиче-
 ский журнал «НИАН-
 ГИ» (На грузинском
 языке) Тбилиси, пр. Ру-
 ставели № 42. Издатель-
 ство ЦК КП Грузии,
 типография издательства
 ЦК КП Грузии, Тбили-
 си, улица Ленина № 14.

ფასი 20 კაპიკი.
 ინდექსი 76137

საღვრულმოთხილი მღვდელი

